

תأليف: آشلي سپايرز | النصّ العربيّ: تمارا ناصر
 رسوم: آشلي سپايرز
 הוצאה
 الفئة العمرية: الصفّ الثاني

נشاط مع الأهل

- نتحدث مع طفلنا حول أشياء "عظيمة" بنظره، ما الذي يميّزها؟ قد نرغب بالحديث عن أشخاص عظماء أيضاً بنظره. ما الذي منحهم هذه الصّفة؟
- "في أحد الأيام، خطرت في بال الفتاة فكرة رائعة." من أين تأتي الأفكار إلينا؟
- واجهت الفتاة عوائق أثناء عملها. قد نرغب بالتوقّف عندها أثناء القراءة، وتشجيع الطّفل على اقتراح حلول لها.
- تصنع الطّفلة عدّة أشياء تضعها على الرّصيف وتمضي في نزهتها. ندعو طفلنا إلى تأملها واختيار ما يعجبه منها. لأيّ غرض ممكن أن تستعمل؟
- نستذكر مع طفلنا خبرة صنع أو بناء شيء (قد يكون مجسّماً معيّنًا، أو لعبة...) هل نجح فيها؟ ما الذي ساعده في ذلك؟ وإذا لم ينجح، كيف يمكن أن يحسّن أداءه؟
- تعيّن الفتاة صديقها الكلب مساعداً لها. في الحقيقة لم يساعدها إلا حين اقترح عليها أن تقوم بنزهة، لكنّ ذلك كان كافياً لأن ترى الأمور بوضوح. من نصبّ أن يشاركنا في صنع الأشياء؟
- تفكّر معاً: لماذا اختار الكاتب أن يجعل الفتاة بدون اسم؟ وإذا اخترنا أن نعطيه اسمًا، فما هو؟
- النصّ مليء بأفعال ترتبط بالبناء: فالفتاة طرقت، وشدّت البراغي، لوت، نشرت، ألصقت بالصمغ، وغيرها من الأفعال. هذه مناسبة لنفتح حقيبة أدوات البناء البيئية، ونعرّف الطّفل بمحتوياتها. قد يحفّزنا ذلك على إنشاء ورشة بناء صغيرة في ساحتنا، يصنع بها طفلنا بمرافقتنا شيئاً عظيماً!

אִפְקָר לַדְמֵג הַכְּתָב בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי

- בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הַקְּרִיָה הָאוֹלָי, קָד תְּרַגְּבִין בַּתּוֹקֵף עַד סֵפֶת 5, חַיִּין תְּקַרֵּר הַפְּתָא אֲנִי תַּסְנַע אֲעֲזֵם שַׁיִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי. שְׁגַעֵי הַתְּלָמִיד עַל תַּחְמִין מָא תְּרִיד אֲנִי תַּסְנַע הַפְּתָא.
- עַד הַקְּרִיָה הָאוֹלָי, אֲסִרְגַּעֵי מַעַ הַתְּלָמִיד מַסָּר עַמַּל הַפְּתָא מִנְדַּל חִצָּה קְרָרָהּ בְּנֵא אֲעֲזֵם שַׁיִי. מָא הַלְּזִי אַעָקְהָ, וּמָא הַלְּזִי סָאעְדָהּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי תַּחְקִיק הַדְּפָהּ?
- שְׁגַעֵי הַתְּלָמִיד עַל מַשָּׂרָקָה חִבְרָת מַשָּׁבְהָ מְרֹוּ בָּהּ. אִיָּהּ מַסָּעֵב וְאֲגַהֲתֵם, כִּיִּף תַּגְּלִבוּ עֲלֶיהָ, וּמִן סָאעְדֵם?
- “בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, חִפְּרָת בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בַּל הַפְּתָא פְּקֵרָה רֵאעָה.” מִן אִיִּן תָּאִיִּן אֲפִקָר?
- אֲבִקְתִּי הַכָּתִיבָה הַפְּתָא וּמַסָּעָהּ בְּדוֹן אִסְם. לְמָדָא? אִיִּי אֲסָמָא יִמְכֵּן אֲנִי נַחְתָּר לְהֵם?
- בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי 16 וְ17 רִסוּמָת לְאַרְצֵי הַפְּתָא. אֲדַעֵי הַתְּלָמִיד אֲלִי תָּמְלָהּ וְתַפְּקִיר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהָא.
- נַפְקֵר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי אֲוִי מְדִרְסִי, מִתְּלָבֵּן זָאוּיָה חֵסֶטָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי אֲוִי הַסָּחָה. הַזֶּה חִבְרָה מַמְתָּזָה לִיכְתִּסֵּב הַתְּלָמִיד מַעֲרָף וְחִבְרָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי תַּחְפִּיט, וְתוֹזִיעַ הַמְּהָם, וְעַמַּל הַפְּרִיק, וְתַנְקִיִּים.
- יִמְכֵּן אֲיִצָּא אֲנִי תַּעֲדִי בְּמַסָּעָה הַתְּלָמִיד וְאַהֲלֵיֵם וְרִשָּׁה לַסְנַע אֲשֵׁיִא מִן חֲרָדוֹת וּמוֹדָּ קָבִילָה לְלַסְתַּחֲדָת, וְתַנְקִיִּים מַעֲרֻז לְהָא.
- הַנְּסֵי מְלִיִּי בְּאַפְעָל תְּרִבֵּט בַּבְּנֵא, מִתְּלָבֵּן: חֲרָקָה, לוֹת, שְׁדָת הַבְּרָגִי, נַשְּׂרָת הַחֲשֵׁב, וְגַיְרָהּ. מִן הַמַּמְתַּע וְהַמְּגַנִּי אֲנִי תַּעֲדִי מַעַ הַתְּלָמִיד קָמוּסָא לְאַפְעָל הַבְּנֵא.
- טוֹר הַזֶּה אֲאִקְרָחָת פְּרִיק עַמַּל מִן זָרוּרָה הַתְּרִבִּיָה וְהַתְּלַעִים, וּמִן מוּסָסָה גְרַנְסִבוֹן. נַשָּׂאָה עֲזִימָא!